

Александар Поповић

ТРКА С ВРЕМЕНОМ

Александар Поповић (1929-1996) је наш најплоднији драмски писац. Рођен је на Убу, детињство провео у Београду, где је завршио Гимназију, а још као матурант је, у таласу Инфорбироа 1948. године, ухапшен и на Голом отоку проводи пет година. Након тога се окушао у разним занатима (молерски, асфалтерски, зидарски, цинкографски, стаклорезачки). Извођењем “фарсе и по” *Љубинко и Десанка* у позоришту “Атеље 212”, 1964. године, почиње позоришни живот многобројних Поповићевих драма. За свој разноврсни и изузетно плодни опус (више од четрдесет позоришних комада, сценарио за дугометражни филм, око педесет радио драма, дванаест телевизијских драма, и безмало пет стотина других телевизијских емисија) добио је више десетина награда, од којих су најзначајније две Стеријине и награда за најбољу драму написану на српском језику у последњих педесет година, у питању је драма *Развојни њуџ Боре Шнајдера*.

Александар ПОПОВИЋ

ТРКА С ВРЕМЕНОМ
Десет тв спотова под драмским бременом

НОСАЧИ:

ДЕДА МЕДА
БАБА ЖАБА
ТАТА МАТА
МАЈКА МАРА
БРАТА МРАТА
СЕКА БЕКА
МАЛИ ЈОЦА
БАТЛЕР
ФОТО-РЕПОРТЕРИ
ДВА ГОЛИЈАТА
СПЕЦИЈАЛЦИ
НЕКОЛИКО СТАРЛЕТА
КЕЛНЕРИ
СВЕШТЕНИК

Бива поред телевизора уз флашу-две пива.

Мрак, па светлећи титл:
ПРВИ СПОТ: ЦЕЛОФАНСКИ ОМОТ

Манекенка Сека Бека позира фојто-рејорџерима на модној ревији. Све у великом сџилу, сјају и бљеску блицева, с џим шџо у свакој новој пози на себи има нови модни хџи, по сџстџему бајке: сад га видиш, сад га не видиш. Наједном, она се, на џискуџави знак улџира-звуча својих уџадљивих наусница, унервози и ужурбано, без извињења, сџане да узмиче. Фојто-рејорџери у буљуку џанично пожуљају за њом, све један преко другога, али им она веџио и преко свих запрека увек за длаку измиче и коначно улеће у даџом часу у џек, као наручен, џрисиџели лифџи. Ауџомаџска враџа се склаџају џик исџред носева захукџалих фојто-рејорџера и они се као по команди окрећу на лево-круж, да би се сурвали низ сџеџенице. У уљу лифџа је с Беком и Баба Жаба, налик на злу краљџцу. Сџара али леџа. Сва у наџиџу и крзну. Преко руке нехајно држи још један раскошни крзнени огрџач. Бека јој се насмеџи, али она по не реџисџује.

БЕКА: Како си?

Жаба не одговори. Бека се ушеџрџља и сџане да ломи џрсџе.

БЕКА: Имаш ли једну жваку, нервозна сам.

Жаба јој не одговори. Бека сџане да се џресе.

БЕКА: Хладно ми је тресем се, дај ми моје крзно.

Бока посеџне рукама за огрџач који Жаба држи преко руке, али је Жаба изненада бесно риџне у ногу.

ЖАБА: Руке к себи.

Бека скочи и врисне од бола.

БЕКА: Хеј, мен.

ЖАБА: (Ледено)
Шарап.

БЕКА: (Уџлашено)
О. К.

Бека џриће инџерфону и џриџисне дуџме.

БЕКА: Два висџија с ледом, плиз.

ИНТЕРФОН: Јес.

Услужно њридржава Беки ону бунду коју је држала њреко руке.

ЖАБА: Ескјуз ми. Можеш је обући. За толико је још твоја.

Док облачи бунду, као у бајци: Бека је у дружим цијелама, шеширу, с дружом њаином, ијид.

ЖАБА: Али не заборави да ти од овога часа предстоји паклена трка с временом, мен.

БЕКА: *(Одушевљено)*
Јес, прва ћу стићи на циљ.

ЖАБА: Ми губитнике и не држимо на платном списку.

БЕКА: *(Победоносно)*
Припашће ми гранд при и тринаест посто од профита.

ЖАБА: Седам посто.

БЕКА: Испод једанаест не пристајем.

ЖАБА: Онда нека буде девет.

БЕКА: Моја последња реч: десет и по.

ЖАБА: Онда смо се сусрели на девет кома седамдесет и пет.

Дуго се рукују.

ЖАБА: Од овога часа ти штопујемо време, држи се термина.

Лифћ се заусћавља и аућномајска врајца се лагано оћварају.

ЖАБА: Следећи наш сусрет је за петнаест минута.

БЕКА: Значи, у козметичком салону.
(Полази, у одласку)
Бићу тачна.

ЖАБА: *(Добаци за њом)*
Од овога часа за тебе важи девиза: гала живот или смрт.

Жаба једним њокрећом ноге, као у бајци, све оне њразне кристћалне чаше и њразне флаше избаци из лифћца. Аућномајска врајца се лагано заћварају.

ЖАБА: *(Говори кроз оћвор врајца који се све више смањује)*
Ја ћу се вратити навише не би ли папарацима заварала траг.

Врајца се склајцају и лифћ одлази навише. Одозго, низ сћејенице, сурвају се смушени фойо-рејорћејци њред лифћ, ња се на оним чашама и флашама сајлићу и њадају један њреко другоца. Мрак.

Светлећи титл: ДРУГИ СПОТ: ФРКЕТ-КЛОТ

Браїа Мраїа у свом аудио-видео комјуџерском студију експериментирате. То је хаос чудних звукова и светлосних ефеката. Он се у шом амбијенту убрзано креће (као код Сенеїа) и управља ефектима. Наједном, он једним покретом руке, као у бајци ојсенар, све искључи и скрхан умором се руши у фошељу.

МРАТА: *(Задихано и очајно као да је тврчао мараџон)*
Касним. Опет касним за еуреком читаве две секунде и осамдесет четири стотинке. Тата Мата ће ми отказати сарадњу. И данас ћу опет морати да му плаћам астрономске пенале. А одакле. Конто ми је у дебалансу.

К њему журно и махнито ујада Бека зазидана у свакојак лејо сјаковане пакеје које разбаца са себе и укоја се.

БЕКА: *(Сикне љушо)*
Ако си опет утучен због берзанског извештаја, ја ћу се јавити своме адвокату с молбом да поднесе тужбу за нашу раставу брака.

МРАТА: *(Очајно завали)*
Милост, хани, не бирај број.

БЕКА: У бизнису, хани, нема милосрђа.

МРАТА: Алиментације које би у том случају морао да ти плаћам, хани, финансијски би ме тотално пореметиле.

БЕКА: Хало. Да ја сам. Покрените коначно моју бракоразводну парницу.

МРАТА: *(Ваји)*
Не чини то, хани. Плиз.

БЕКА: Одерите га ко јарца. Јест. Узмите му душу. Бај.

МРАТА: Повуци тужбу, хани. Ја ћу у противном испасти из трке са тржишта.

БЕКА: Жао ми је, хани, ти ни код мене ниси више конкурентан.

МРАТА: Зар између супружника нема договора, хани.

БЕКА: Одавно – давно су све договорне економије пропале, хани.

МРАТА: Размисли још мало, нисам ја без икаквих шанси.

БЕКА: Немам ја времена за размишљање.

- МРАТА: Имам ја и своје адуте у рукаву.
 БЕКА: То за мене ради мој електро рачунски центар.
 МРАТА: Немој после да се кајеш ако ратна срећа стане на страну мог профита.
 БЕКА: Покажи ми само свој јутрошњи конто из банке и ја ћу ти рећи који си по реду на мојој топ листи.

Мраїа сїане халаїљиво да ̄уїа ̄илиле разних боја.

- МРАТА: *(Плачно)*
 Негативан сам.

Он и даље ̄уїа ̄илуле.

- БЕКА: Значи на празно ме замајаваш.
 МРАТА: *(Брља ̄о ̄илулама)*
 Где ми је зелена. Зелена ми скида адреналин. Убићу неког ако не прогутам зелену. Где ми је зелена.
 БЕКА: Тише мало. Ја се још морам и пресвући. Дан је на измаку, мода се мења.

Мраїа нађе зелену ̄илулу и брзо је ̄ро̄уїа.

- МРАТА: Нашао сам је, остајеш жива.

Исїред оїворено̄ и крцаїо̄ ̄лакара сїоји Бека и на њој се као у бајци смењују хаљине, час једна, ̄а дрӯа, ̄рећа. Мраїа јој ̄рилази.

- МРАТА: Хеј, хани, остави ме засад на својој стенд-бај листи.
 БЕКА: Није ова.
(На њој се сївори дрӯи модел)
 Није ни ова.
(На њој се сївори ̄рећи модел и ̄ако редом)

Мраїа одлази од ње.

- МРАТА: Предвиђају да ће се у другом кварталу ове године мода мењати два пута дневно, на сваких дванаест сати. Концерни одевања су у експанзији захваљујући технолошкој револуцији.
 БЕКА: А ти стагнираш.
 МРАТА: На крају ће се људи масовно убијати због превише дугмади која пи цео дан треба закопчавати и раскопчавати.

Светлећи титл: ТРЕЋИ СПОТ: СЕКСУАЛНИ БАНКРОТ

Баба Жаба у раскошној сјаваћој соби крај балдахина доводи у ред своју секси сјаваћицу, зајим мазно леже на кревети и преко себе навлачи прекривач од чийке.

ЖАБА: (Мазно мауче)
 Медведићу, наше је време.
 (Ослушкује, нишпи се не чује)
 Не чујем твоје страсно брундање, медо.
 (Ослушкује, па кад јој се нико не ољласи узврши се у кревету)
 Отичу нам драгоцени тренуци, шта ли је са њим?
 (Дрекне)
 Медведићу, чујеш ли ме?

Долази Деда Меда у црном каиућу с аспираћанским оковраћником. С халб-цилиндром на глави. С шипајом који има сребрну дршку на руци.

МЕДА: Звало ме је моје жапче.

Жаба се несипрљиво ускомеша на кревети.

ЖАБА: Време за предигру нам је, нажалост, истекло, медоњо.
 (Наједном усиљено цикне)
 Ускачи код мене с места.

МЕДА: (Усиљено)
 О, је.

Скочи у кревети код Жабе онако у каиућу, с шеширом на глави и шипајом у руци.

ЖАБА: Не у оделу, брундоњо.

МЕДА: (Вештачки збуњено)
 Него.

Жаба га нежно изгура из кревети.

ЖАБА: Свуци се за пет секунди, изоставићемо увертиру.

Меда се помери и онако обучен седе на ивицу кревети окренувши јој леђа. Видевши то, Жаба хипро клекне на кревети ближе њему, па сипане да га дрмуса држећи га за раме.

ЖАБА: Чу ли ти мене, медоњо.

Жаба му скине халб-цилиндер с љаве и баџи ља у сџрану.

ЖАБА: Брже.

Како он не реаџује, она му из руке исџрџне шџаџи и баџи ља усџрану

ЖАБА: Пожури.

Како он не реаџује, она џокушава да му смакне каџуџи с леџа, али се он миџ џо миџ удаљава од ње седеџи ма ивиџи кревеџа.

ЖАБА: (Цикне)
Зашто се удаљаваш од мене у постељи, медведе. Одговори ми.

Меда се ни не окрене.

МЕДА: Како џу кад ми до речи не даш доџи.

Жаба му џрискочи и руџи ља к себи у кревеџи.

ЖАБА: Ради сад без говора, уштедеџемо на времену.

Он се уџлашено склуџча на кревеџу.

ЖАБА: Шта је сад.

МЕДА: (Преџлашено џрошайџе)
Ништа, жабиџе.

Она се закиџоџе и џокушава којекуда да ља заџолицџа, али без видноџ резулџаџа.

ЖАБА: (Дрекне)
Лажеш, медведе. Пресаџени орган ти уопштре не реаџује на гилигичење.

Меда скочи из кревеџа и скине каџуџи, џа се наниже заџледа измеџу своџих ноџу.

МЕДА: Је л' збиља. И ја ништа не опаџам.

ЖАБА: Али одџутрос је баш био у топ форми.

МЕДА: Сва среџа, имала си своју јутарњу хормонску куру.

ЖАБА: (Прасне)
Али ја их морам имати три пута дневно, ако желим да одрџим свој активни био-ритам.

МЕДА: (Дубоко уздахне)
Знам.

ЖАБА: Без здравог секса нема нормалног рада надбубрежне жлезде. А без уредне функције те жлезде, нема ни адреналина који нас у бизнису чини агресивним и успешним.

МЕДА: *(Дубоко уздахне)*
Верујем.

Нагло га погледује ка кревету и он пада преко ње.

ЖАБА: Кад верујеш, помери се већ једном.

Он ситане да ради склекове над њом.

МЕДА: Је л' овако.

Жаба га наједном грубо одгурне са себе и он се с кревета сруши на под.

ЖАБА: Е, сад знаш како.

Меда се диже са пола.

МЕДА: *(Болно)*
Угрувао сам колена, ал' ипак сам ти захвалан. Прекратила си ми муке.
(Плачно)
Има неких немиких новости у вези с мојим пресађеним органом.

ЖАБА: *(Крикне)*
Мај год, толики смо новац и наде скркали у ту операцију. Треба их у року од два минута извести на суд, дали су гаранцију. А мени позови батлера.

МЕДА: Немој да ја то учиним, уцениће ме кад сазна да сам у паду.
(Брзо се облачи)
Изјави му ти најискренију љубав иза мојих леђа, јефтиније ће нас доћи.

ЖАБА: Док он мене намирује, ти искористи то време да позовеш фушере на суд. Тражи им милионску одштету.

МЕДА: Не брини, ја са с њима већ у спору.

ЖАБА: Откад то, медо.

МЕДА: Од пре двадесетак минута. Судско веће је стало на њихову страну због моје неблагоприятне уплате треће рате.
(С шузом и болом)
Одшили су ми га и запленили.

ЖАБА: О, мај год, па ми смо пред катаклизмом.

МЕДА: Нисам био у стању да им намирим астрономске затезне камате. Због тога што су тражили кеш.

ЖАБА: Зар смо ми шворц поред оноликих гомила новца.

МЕДА: Али још неопраног.

ЖАБА: Има ли на овом свету и једног царства које на крају није пропало. И које убудуће неће пропасти.

МЕДА: Не очајавај, жабице.

ЖАБА: *(Цикне)*
Батлер, плиз.

МЕДА: Ако пре поноћи у кинеској четврти оперем тражену своту новца, опет ће бити све по старом.

ЖАБА: Го веј.

Меда одлази.

МЕДА: *(У одласку)*
У Кинеза је радна снага будзашто.

ЖАБА: Го веј.

По одласку Меде долази Бајлер.

БАТЛЕР: Тражили сте ме, леди. Ви јецате. Не верујем да је наш цењени сер имао намеру да вас повреди.

ЖАБА: Ај лав ју.

БАТЛЕР: Молим.

ЖАБА: Ај лав ју.

Жаба зграби Бајлера и увуче га у кревет.

БАТЛЕР: Плиз, леди. Господин ће ме ишутирати на плочник ако посумња.

ЖАБА: Ај лав ју.

БАТЛЕР: Много рескирам. Изгубићу плату. Мани.

ЖАБА: Хау мач.

БАТЛЕР: Ви сте много крејзи, леди. Ја сам се опет уплео у дил без погодбе. После ће се певати по старом: батлер је одслужио своје... одслужио своје.

Мрак и сјрасна йиска.

Сватлосни титл: ЧЕТВРТИ СПОТ: МУЗИЧКИ ЛОКОТ

У Таїа Маїином и Мајка Марином скромном, сиротињаком сїану. На средини собе је био-енергетски синїи-зглајзер, а над дечијим креветом космо-генератор. (У сївари нешїо налик на кинески шешир огромних размера начињено од њласїике и шарано невешїим хијероглифима.) Шїо се њиче синїи-зглајзера, шїо је звучно светлосни инструменти на којем се свира био-енергетским зрацима. На њему уїраво свима Мали Јоца, син Маїин и Марин. На свирање за подсїиче Таїа Маїа разним њиїањима. (Мали Јоца, сїар зодину-две одевен је у фрак, крушїу крајну и леїиїр машину)

МАТА: (Подсїиче малоџ)
Где је памет. Где је памет.
(Додирује десном руком главу)

ЈОЦА: Ту. Ту. Ту.

На сваки њокреї Јоцине ручице зглајзер испушїа чудне звуке и светлосне сїгнале.

МАТА: (Одушевљено)
Сјајно, сине. Очаравајуће.
(Уноси се Јоци у лице)
А где зека пије водицу. Где пије водицу, бој.

Јоца њрсїом десне руке уїире у леви длан.

ЈОЦА: Ту. Ту. Ту.

Оїеї на сваки њокреї Јоцине ручице зглајзер засвира и засија.

МАТА: (Одушевљено)
Браво, Јоцо. Фамозан си.
(Уноси се Јоци у лице)
А где никад не пада киша. Где не пада.

Мали Јоца се десном руком додирује испод браде.

ЈОЦА: Ту. Ту. Ту.

И оїеї испїа реакција зглајзера.

МАТА: (Одушевљено)
Ингенијозно, бој. Феноменално.
(Уноси се Јоци у лице)
А сад још једном дедију за лав све заједно: где је памет, и где зека пије водицу, и где никад не пада киша. Го, го.

Мали Јоца све редом испоказује: љаву, длан и браду.

ЈОЦА: Ту, ту, ту. Ту, ту, ту. Ту, ту, ту.

Синији-зџлајзер се распомамљује. Од буке подрхивајау прозорска окна и Таија Маија блистиа од усхићења.

МАТА: (Одушевљено)
Фуриозно. Екселент.

Мајка Мара бесно ујрчава к њима.

МАРА: (Усприми се на Маију)
Опет ти је настело да мучиш наше дете својим суманутим идејама. Дилдико, јесам ли ти то најстрожије забранила.

Укљешити му нос с два прстиа.

МАТА: (Говори кроз нос, пошито му је испи зачељен)
Вери вел, Маро. Понизила си ме пред сином.

Мали Јоца збуњено шири руке према мајци и она му полейти у загрљај, ња ља узме у наручје.

МАРА: Он је хепи кад га мајка узме у заштиту од вас, сер. Погледај само како си га унакарадио.

Она са Јоце скида фрак, бели њластирон и црну лејтир машину, ња му око вратиа везује њионирску црвену мараму.

МАТА: (Мари с једом)
Неамбициозна судоперо. Скидај ту болшевичку крпу са мога сина.

Мара као да не чује Маију. Она љуби малоџ Јоцу.

МАРА: Ти си мамин курир Јоца. Мали курир Јоца.

МАТА: Неће мој син патити због мајчиног примитивизма и заосталости, мај свит леди Мара, говедара фак.

МАРА: Будите џентлмен, сер Маго, не пцујте у друштву. Нисте овде стренџер ин д најт. Рођено дете вас гледа.

МАТА: Последња му је џенсис, Маро, да се избори за своје место у крем друштву. Данас сва деца до пете године имају већ магистарске и докторске титуле. Хоћу да и наш Јоца буде вундер кинд.

МАРА: Лечите се, сер.

- МАТА: Мој Јоца ће превазићи и Моцарта, постаће светски композитор у трећој години.
- МАРА: Затражићу заштиту полиције ако нас не оставиш на миру, мајмуне.
- МАТА: Претиш ми полицијом у нашем демократском друштву којем на срцу пре свега леже људска права. Леди, у овој земљи се свако може кандидовати за председника са сакупљених педесет потписа.
- МАРА: Хоћеш ли ућутати већ једном, драги, детету се дрема, намучио си га својим лудоријама.

Мајка Мара сјушћиа малоџ Јоцу у креветѿац исћод космо-џенераѿора.

- МАТА: Ти ниси ни свесна да ће наш син Јоца после свог првог концерта и промоције плоче своје нове алтернативне музике начинити праву револуцију у области музике уопште.
- МАРА: Последњи пут те опомињем: смањи доживљај.
- МАТА: Хоће ли после тога ико на свету свирати на конзервативним инструментима, као што су клавир, виолина, харфа, флаута...
- МАРА: Издало ме стрпљење, сер. Ја бројим до три.
- МАТА: Произвођачи Стенвеја, Безендорфа, Јамахе и сви остали пашће под стечај у року од два дана због катастрофално умањене продаје својих производа.
- МАРА: Једаааан.
- МАТА: А онда ћемо мој ортак Мрата и ја згрнути тешке милијарде само у року од неколико сати, износећи на тржиште наше био-енергетске синти-зглајзере.
- МАРА: Двааааа.
- МАТА: Оствариће се мој сан.
- МАРА: И полаааа... три.

Он заустѿи још нешћо да домейне, али џа она у шоме сѿречи џурајући му у ошворена усћиа казу.

- МАТА: (Закрља)
Шта си ми то увалила у уста.

Он исколачи очи и ѿроџуѿиа казу.

МАРА: Твој казу. Свирај сад, да не слушам даље твоје буда-лаштине.

Он се најише да говори, али умесно речи из његових уста излази звук казуа. Мара онај космо-генератор изнад Јоциног кревета ойкачи и набије за Маји на главу.

МАРА: (Бесно)
И ово више да ми не качиш детету изнад кревета, скупљају се лептирице.

Маја се најреже да јој одговори, али из њега умесно речи излазе звукови казуа. Однекуд звони звонце.

МАРА: И погледај ко то звони на вратима.

Ојеш звонце продорно. Она за зџура.

МАРА: Иди, можда су суседи опет довели милицијску патролу због твоје буке.

Маја одлази млајарајући рукама и исјуијајући из себе звуке казуа испод космо-генератора. Швенк за њим у преисобље где ошвара улазна врата на којима се јојављује избеумљени Мраја.

МРАТА: Мај френд, моја вумен је поднела тужбу за развод брака.
Маја ишии.

МРАТА: Теби је до зезања, мај френд, али мој конто у банци је у минусу, предстоји ми хапшење.

Маја ишии.

МРАТА: Увалио си ме у говна до браде, мај френд, па сад сви-руцкаш.

Маја болно заишии и замлајара рукама, ја му се космо-генератор поколеба на глави и падне доле Мраји на ногу.

МРАТА: (Крикне с болом)
Хеј, мен.
(Цуикајући на једној нози)
Поврх свега си ми још пребио и нокат на палцу.

Маја ишии и буса се јесницама у груди.

МРАТА: Разлаз, значи, мај френд. Нека се свако спасава како зна и уме. О. К, О. К.

Маја очајно ишии.

МРАТА: Од овога часа сви смо у бекству, мен. О. К. Настаје јурњава аутомобилима, сабвејима, лифтовима, покретним степеницама и хеликоптерима с крова на кров, с ћускије на плот, с плота у спот.

Маџа очајно њишиџи.

МРАТА: Нисам знао, мај френд, да си и ти педер. Гудбај фор евер.

Мраџа се окрене и излеџи из сџана. Маџа бесно заџишиџи, дохваџи космо-џенератџор и набије џа себи на џлаву, џа улеџи у собу и из кревеца зџраби Јоџу у наруџе. Мрак.

Светлеђи титл: ПЕТИ СПОТ: ЗАСТРАШУЈУШИ ПОТ

Начињен од инсератџа из разних филмова, а џреба да садржи сцене јурњавае ауџомобилима, меџроџма, џокреџним сџеџеницама, моџоџик-џима, хеликоџтерима и све на џу џему уз Мраџин сџрасџвени коменџар.

МРАТА: *(Off)*
 Било ми је посве јасно да је враг однео шалу, да је почела свеопшта стрка и лов у мутном.
 Коришћена су свемогућа превозна средства и тајни канали.
 Ја сам јурио Беку. Бека је гонила Жабу. Жаба је пратила Меду. Меда је уходио Мару. Мара је вијала Мату. А Мата је прогањао мене.
 Повуци – потегни, ишчупати не можеш.
 Није се више уопште знало ко ће, кад и где кога. И да ли ће уопште икад. У питању су били десети и стоти делови секунде. Време је на берзама достигло највишу цену у последњих ничијих пет минута.
 Повуци – потегни, ишчупати не можеш.
 А онда је изненада однекуд процурела вест да је мали Јоџа киднапован.
 Ствари, мислим пуњене птице, политички трачеви, саксије с вештачким цвећем, леци од снега, телевизијске антене, гађице филмских дива, па чак и саме мисли – добили су максимално убрзање.
 И мени је у том критичном тренутку, између два историјска превоза, синнула сјајна, можда и спасоносна идеја,

подгрејана чињеницом да су на тржишту људског меса најтраженији бубрези.

Повуци – потегни, ишчупати не можеш.

Имао сам две премисе. Први, да руда нема суда. И другу, да мени и онако ничему више не служе моја муда.

Идеја је била комплетна: продаћу муда за бубреге.

Мрак.

МРАТА: *(Мућнији мало Off)*

Нисам ни ја мутав. О. К. Кад могу сви остали, што не би могло и ја.

Светлећи титл: ШЕСТИ СПОТ: УБИСТВЕНИ РЕПОТ

У бизнисменској канцеларији Деда Меде: Меда, Жаба и Бека седе на уредским столицама које се рулају по поду на све стране укривљајући погледање крећаша. Сви имају маске од црне вуне као капе са ошворима за очи и уста. Приликом сусрећа до којих долази од укривљања, они један другоме предају свежњеве папира. Свако ко прими папире овлаш их погледа и одмах баца из руке да се распрше по сали. И док по крају, стоља се, одозго, низ лествице од ужади и пречки, спушта пред велико окно Мраћа. И он има исту маску на глави, а у руци мали швајс ајарат. Он стоља сече рам прозора и ошвара га, па ускочи к њима, али га они не примећују.

МРАТА: *(У чуду)*

Нисам ни сањао да је саобраћај информација оволико изукрштан.

(Маше пројки која се рула на столицама и расејава папире)

Хеј, мен. У је.

Али нико га не примећује

МРАТА: *(Бесно)*

Ој, бре. Чуј.

Али нико га не примећује. Онда он седне на једну рул сиволицу иа се залауфа и зруне у покрећу сиволицу на којој седи Меда. Меда се сруши са сиволице на тло, а празна сиволица се одрула даље. Бека и Жаба усјоре вожњу, приђу једна другој и нешто се домунђавају. Мраћа брзо усјане са своје сиволице и одрула је у сјрану, иа приђе обореном Меди.

МРАТА: Извините, нисам друкчије могао да вам скренем пажњу на себе.

Он помаже Меди да се подигне са тла и чисти му одело.

МРАТА: Срећом, прошли сте без повреда.

Бека и Жаба им прилазе рулајући се на сиволицама.

ЖАБА: Нас две ћемо посведочити пред Саветом безбедности да сте ви прави и једини кривац за овај судар.

МРАТА: Ја.

БЕКА: Намерно сте га изазвали.

МРАТА: Слао сам ја вама многобројне представке, али сте се ви оглушили о моје запомагање.

ЖАБА: А онда је вас као издало стрпљење, па сте прибегли насиљу.

МРАТА: Зар се мој поступак не може оквалификовати као оправдан бес вапијућег у пустињи кога нико не жели да чује.

Меда одлази од њих и седа за велики председавајући сиво.

МЕДА: Тако, значи, ви сте један од оних који би да нам продају муда за бубреге.

Мраћа се узврши.

МРАТА: (Зајрејашћено)
Откуд знате.

Бека одлази и седа за председнички сиво до Меде.

БЕКА: Препознатљив нам је ваш глас.

МРАТА: (Радосно)
И мени је ваш, мај год, на исти начин.

БЕКА: (Ледено)
Смела бих се опкладити да се од некуд знамо.

Жаба одлази и седа за председнички сиво с друге Медине сјране.

ЖАБА: Вероватно по злу.

Меда из фијоке вади три судијске перике, па једну даје Жаби, једну Беки, све сви троје стављају себи преко маске судијске перике на главу. Меда има и дрвени судијски маљ, све лути њим.

МЕДА: Седните сад на оптуженичку клупу, сер, нема вам другог излаза из овог лабиринта.

Мраћа седа на малу клупицу визави њих.

МРАТА: Што онда и мени не дате једну перику, да се и ја прикажем лепшим него што јесам.

МЕДА: Зато што вам то као оптуженом не припада.

Мраћа устане и прилази њиховом столу.

МРАТА: Ал' мени се то толико свиђа да не могу одолети.

ЖАБА: Шта каните.

МРАТА: Узећу је сам.

Једним појезом руке скине с Бекине главе и перику и маску, па зајре-паићено устукне.

МРАТА: Шта ћеш ти овде, мен.

МЕДА: *(Беки)*
Он те зна.

Мраћа ставља себи перику на главу преко маске и седа на оптуженичку клупу.

МРАТА: Ко пребијену пару у бушном цепу.

Жаба гурка Беку као да јој даје неки тајни знак.

ЖАБА: Ако и ти њега знаш, онда постоји могућност да ћеш расуђивати пристрасно, а то није дозвољено.

БЕКА: *(Збуњено)*
Не знам га, овај. Онај.

МРАТА: *(Брже-боље, као да би желео да помогне Беки да се извуче из немиле ситуације)*
Прибојавам се да је она у праву.

МЕДА: Мало пре сте устврдили, сер, да је ви знате.

МРАТА: Ја сам само у тренутку слабости, сер, као и већина других мушкараца поверовао да нешто знам о женама.

На Жабино зуркање Бека нагло устјане од сјола.

БЕКА: С обзиром на околност, да би мој останак у овом већу довео у питање исправност саме процедуре суђења, ја сместа одавде одлазим.

МРАТА: Идите, одобравам вам.

Бека пође ка излазу.

БЕКА: (У одласку)
Идем.
(Засјане и осврне се)
Анекс уговора ми пошаљите првом дипломатском поштом.

ЖАБА: Зар још сумњате.

Бека се повлачи ка вратицама унајтрашке, лицем према присујинима.

БЕКА: (У повлачењу)
Не сумњам, али ако се у наредних десетак минута на мом банковном конту не нађе уговорена сума, рачунајте као да нисмо ни преговарали. Робу ћу испоручити вашем љутом конкуренту.

МЕДА: Да. У реду. Испратиће вас моја секретарица до излаза.

Он да руком знак Жаби и она брзо одлази за Беком, одбацујући с љаве њерику и маску. Кад остјану насамо, Мратица устјане и приђе сјолу, наклони се Меди.

МРАТА: (Као у поверењу)
А шта вама продаје дотична особа.

МЕДА: Маглу.

МРАТА: И ви јој за то плаћете.

МЕДА: Па да. Лажним обећањима.

Мратица поскочи.

МРАТА: Гром и пакао. Живим с њом три године у складном браку, а нисам приметио да је толико наивна и лаковерна.

Сјоља се чују два револверска пуцања и на вратицама се појави Бека. У, низ њело обешеној, руци држи револвер.

БЕКА: Позовите кола хитне помоћи, ваша секретарица је тешко рањена.

Окрене се и оде. Меда скочи на ноге.

МЕДА: Јакреп и колера. Живим с њом већ десет година у дивљем браку, а никад нисам приметио да је толико самоуверена и неопрезна.

МРАТА: Значи моја венчана жена је ранила вашу невенчану жену, коју сте ви послали да упуца моју венчану жену, пратећи је до излаза.

МЕДА: *(Одушевљено)*
Ко би то рекао, да смо нас двојица у неком сродству по женској линији.

Споља се чују два револверска хиџа. Унуџра, кроз враџа, на рукама доџузи окрвављена Жаба. У десници јој је колџ.

ЖАБА: *(Закрља)*
Позовите полицију, изгледа да сам је убила.

Руџи се на џод и умире. Приџрчи јој Мраџа, џа клекне крај ње и оџџава јој џулс.

МРАТА: Ваша невенчана жена умире.

Меда џрилази Мраџи и џружа му руку, џа џа џовуче да се усџрави.

МЕДА: А ваша венчана је већ мртва.

МРАТА: Онда више немам ни потребе да вам продајем муда за бубреге.

МЕДА: Свакако. Поред ње сам ја пре времена остарио, сер, сад ћу ко удовац данути душом.

Мраџа шири руке, џе скида маску.

МРАТА: Сине, Медо, па то си ти.

Полеџе један друџоме у џоџресан заџрљај.

МЕДА: Како си ти, деди, толико млад у односу на мене.

МРАТА: Благовремено сам се спасио твоје мајке напуштајући је пре него што си се ти и родио, можеш ли ми то опростити, сине.

МЕДА: Могу, деди, ако ми надокнадиш трошкове психијатријског лечења, не би ли се курталисао прималног крика путем психоанализе.

МРАТА: Платићу ти, сине, све, па чак и извесну одштету за претрпљене душевне болове, јер у перспективи имам баснословне суме новца, измислио сам био-енергетски синти-зглајзер.

МЕДА: Дознао сам то, деди, још од раније.

МРАТА: Којим путем.

МЕДА: Путем економске шпијунаже без које се данас не може ни замислити успешан менаџмент.

Мраїа се хваїа за ѓлаву.

МРАТА: Тога сам се и прибојавао.

МЕДА: Твоја венчана жена је достављала мојој невенчаној жени планове твог епохалног открића у области алтернативне музике.

МРАТА: То оповргава моју сумњу да ми је френд и ортак педер фор евер, морам му се извинити.

МЕДА: Најупутније је, деди, да то учиниш у гаражи, ја ћу ти помоћи: спаковаћемо га у гепек туђих кола.

МРАТА: Свака је половина боља од трећине, добро си то обрачунао, сине.

МЕДА: Тенк ју, деди. Ти си старији, али сам ја наборанији, дубље мислим.

МРАТА: Баш се лепо слажемо иако смо се први пут у животу срели, за овај женски део нашег ансамбла обојица не хајемо баш претерано.

МЕДА: Ко је још заплакао за епизодисткињама, деди.

МРАТА: Онда се и ти слажеш да због њих не узнемиравамо ни лекаре, ни полицајце.

МЕДА: Ја ћу касније послати батлера да их пре полагања у сандуке напудерише и почешља.

На враїима се ѿјави окрвављена Бека с уїереним револвером у руци.

БЕКА: Тако, дакле.

Пуца из колїа у ваздух. А Жаба скаче са їла, їа и сама исїали у ваздух два-їри хица.

ЖАБА: Руке у вис.

БЕКА: Ноге у цеп.

ЖАБА: Главу под реп.

Исиале чииаве рафале у ваздух, ња Меда и Мраїа уїлашено ѡдиѡну руке у вис и увуку враїиове у рамена.

БЕКА: С мало филмске крви и невеште глуме успеле смо да вас испровоцирамо и разоткријемо вашу заверу.

МЕДА: Узмите нам сав иметак, само нам голе животе оставите.

Жаба и Бека се домунђавају.

ЖАБА: Важи, али да вас почистимо до последњег цента.

МРАТА: Оставите нам макар за такси да на време стигнемо за поноћну тв премијеру хорора *Трка с временом*.

Жаба и Бека се домунђавају.

БЕКА: Немамо у кешу при себи за толико.

МЕДА: Можете ли нам уместо превоза продати тајну ваше дубоке везе у ортаклуку.

Жаба и Бека се домунђавају.

ЖАБА: То је крв.

МРАТА: Филмска или природна.

БЕКА: Најприроднија.

МЕДА: *(У сїраку Мраїи)*

То је свакако она од раније којом су заједно упрљале руке, кад им дамо свој иметак, изрешетаће нас.

ЖАБА: Не брундај, медведино. Ово је моја мајка.

Жаба љуби Беку.

МРАТА: Крила си, значи, хани, од мене своје године старости. Срамота.

БЕКА: Човек је стар само онолико колико је сиромашан, па не може редовно да се подвргава лифтингу.

МЕДА: Што ли ми никад не натукну, Жабо, да имам тако младу ташту.

ЖАБА: Доста је било тлапњи. Требало је уложити много труда и новца да би моја мајка постала најтраженији фото-модел и манекен. Ваља то сад наплатити. Морамо се сместа

споразумети око још једног анекса уговора по коме ће мојој мами и мени припасти ваш целокупни иметак. Има ту посла.

БЕКА: Поседајте сместа, време не чека никог.

Бека, Жаба, Меда и Мрајиа седају на рул сџолице и свако узима свежањ џајира у руке.

ЖАБА: И не покушавајте још један пут да нас преварите.

МРАТА: А ви отварајте очи, јер ако у овој фази и дође до какве преваре, она ће бити садржана у уговору, а то онда нема третман злодела, већ има третман добро и вешто обављеног посла.

БЕКА: Го, го, го. У сталној смо трци са временом, не одуговлачите. Го.

Сви сџану да се рулају на сџолицама, како ко на коџа џри укришџању наџе он из руку баџи свежањ џајира да се разлеџе. Све брже и брже. Мрак

ЖАБА: (*Off у мраку*)
Го, го, го.

Светлећи титл: СЕДМИ СПОТ: ВРХУНСКИ СПОРТ

Камером кроз дуџачке шуџаве хаусџорске ходнике, ижврљане сџејенице и џрљава сџајалишџа закрчена сандуџима, куџијеџинама и цвећем у олуџаним лонџима, џриближавајући се све више и више враџима иза којих се чује несносна бука од свађе Маре и Маџе, као и од ломљаве џроизведене кухињским џројекџилима: џослужавниџима, лонџима, џиџањима и џоклоџима. Враџа се наџло оџворе као да их је неко ноџом ударио и указује се џризор двобоја. Мара и Маџа се наизменично џађају свим и свачим уз џовике:

МАРА: Шта хоћеш ти.

МАТА: Шта хоћеш ти.

МАРА: Шта хоћеш ти.

МАТА: Шта хоћеш ти.

МАРА: Не кењај више.

МАТА Не кењај више, ти.
 МАРА: Повуци воду.
 МАТА: Повуци воду, ти.
 МАРА: Рекла сам ти.
 МАТА: Рекао сам теби ја.
 МАРА: Завежи.
 МАТА А ти зачепи.
 МАРА: Пссст.
 МАТА: Пссст ти.
 МАРА: Ни речи више.
 МАТА: Доста.
 МАРА: Признај где ми је дете.

И док се они и даље свађају, мали Јоца оћрезно уђе у собу, њровуче се њоред њих и кроз ноге, да би дошао до кревета где се свуче, сложи своје сивари и увуче се да легне у креветица, а да они у жару своје свађе ништа од њога не ѡрмешу.

МАТА Признај ти мени.
 МАРА: Сакрио си га.
 МАТА: Немој то да ми радиш.
 МАРА: Знаш да то не волим да ми радиш.
 МАТА: Знаш да највише мрзим да ми то радиш.
 МАРА: Отроваћу те због тога.
 МАТА Добићеш своју порцију.
 МАРА: Дошао ти је судњи дан.
 МАТА: Одбројани су ти минути.
 МАРА: Сам си себи потписао смртну пресуду.
 МАТА: Ако у року од пола минута дете не буде у кревету, где је и било задњи пут пре двадесет и седам минута, рикнућеш начисто. Упамти, овде хоћу да га видим.

Нагиње се над креветица, ња кад угледа Јоцу да њу сјава исљод њебенцеица он заирићуе, као да не верује рођеним очима. Проирића очи и избечи се.

МАТА *(Збуњено)*
Добро је, бог те је научио памети. Вратила си га.

Мара у неверици завирује у креветица.

МАРА: *(Цикне)*
Предомислио си се, значи. Ухватила те прпа од мојих претњи. Вреди теби подвикнути.

МАТА: Ти си га вратила.

МАРА: Ти си га вратио.

МАТА: Лажеш.

МАРА: Ти лажеш.

МАТА: Још тражиш ђавола.

МАРА: Хоћеш још да се свађаш са мном, спорта ради.

МАТА: Лакше ти је да лапрдаш језиком, него да машком удараш по пинг-понг лоптици.

МАРА: Море, за тебе је свађа врхунски спорт.

Јоца из кревета ка њима ђружа руке, ђа се Мара сјушиђа к њему образ уз образ.

МАРА: Дете нас моли да будемо тихи, хоће да спава, преморено је од твога урлања.

МАТА *(Шайађом)*
Каж ми да ти не кажем.

МАРА: *(Тихо)*
Пссст.

МАТА: *(Тихо)*
Пссст.

МАРА: *(Тихо)*
Ко шушне – нос у мишју рупу ћушне.

МАТА: *(Тихо)*
Ко писне бабу стисне.

МАРА: *(Тихо)*
Ко шкрипне каку пипне.

МАТА *(Тихо)*
Ко зуцне гованце кљуцне.

Јоца се ђридиђне мало у кревету, а да они и не ђримеђе.

ЈОЦА: (Промукло из баса)
Тишина.

Јоца лежне и настїави да сїава. Маїћу и Мару Јоцина ойомена збунї, ња се загледају у чуду, ња се њосле мале ѡсихолошке ѡаузе ѡриберу и настїаве свађу, уїоїпребљавајући мимику и гесїове. И ѡто нарастїа, нарастїа, само шїо се не ѡровали у урлик, да би обоје у одсудном часу једно другоме шаком зачеїили усїа, а другом слободном руком ѡозивали једно друго на ѡромену арене, ѡе на крају ѡако исїреїлейїани у клинчу одлазе у кухињу, али чим за собом ѡажљиво и фино заїворе враїа они дају одушка своме бесу и уїоредно, сїраховиїо брзо, једно другоме сасїу буїицу ѡојрда у лице.

Први клоне и ѡоусїи Маїа.

МАРА:	Ајмане.	МАТА:	Алапачо.
	Будало.		Блесо.
	Вуцибатино.		Вашко.
	Грубијане.		Гуско.
	Дрипче.		Дилдико.
	Ђаволе.		Ђубретаро.
	Егоисто.		Епилептичарко.
	Жохару.		Жабо.
	Зликовче		Змијо.
	Идиоте.		Измотацијо.
	Јолпазу.		Јогуницо.
	Кретену.		Крвопијо.
	Лупе'у.		Лудо.
	Љиљку.		Љиго.

МАТА: (Задихан, гүиши се)
Ваљда ти је доста, идем да проверим шта ми је са сином.

Он ѡође, она ѡође за њим. Он засїане.

МАТА: Шта се лепиш уз мене.

МАРА: Контролишем те, сумњив си ми.

Он бесно заврїи главом и заједно на ѡрсїиима одлазе у собу и заједно се наїињу на креветем у којем Јоца блажено сїава,

МАТА: (Шаїаїоом)
Спава.

МАРА: *(Шајтајом)*
Ко јагњешце.

МАТА: *(Шајтајом)*
Хајдемо натраг у кујну.

Они полазе. Чим окрену кревету леђа Јоца отвори једно око да их осмотри и насмеши се и чим изађу он скочи из кревета и напанане се облачи у свечано рухо: крући крајна с пласироном, црне панталоне и лаковане ципеле, црна лејтир машина и фрак. И на крају беле рукавице у десној руци, па кад Јоца махне њима створе се однекуд два Голијаја и између себе доносе велику фујролу за био-енергетски синти-зглајзер. Они зглајзер љажљиво сјакују у фујролу и као кивови стоје, очекујући даља наређења. Јоца поново махне белим рукавицама и лаконски проговори.

ЈОЦА: Муви.

Они понесу зглајзер у фујроли и Јоца одмереним кораком одлази за њима. Рез на кујну у којој на неудобним столицама сјавају за столом Мара и Маја и хрчу у теглице. Мара се загрице и махнуто скочи из сна са столице.

МАРА: *(Врисне)*
Гед ми је дете.

Маја на шај врисак скочи из сна и све поруши око себе.

МАТА: *(Рикне)*
Ко ми је украо дете.

Заједно јурну у собу и онамо зашичу иразан креветица.

МАРА: *(Крикне)*
То си ти учинио само због тога да би мени напакотио.

МАТА *(Дрекне)*
Мислиш, напад је најбоља одбрана.
(Наједном се следи)
Чекај.

МАРА: Немам шта да чекам, драгоцен ми је сваки секунд.

МАТА: Стани.

МАРА: Време никад не стоји.

МАТА: Зар не примећујеш да је овога пута, заједно с Јоцом, нестао и мој епохални био-енергетски синти-зглајзер.

Мара у чуду гледа око себе по соби.

- МАРА: Збиља, нема тог крша.
- МАТА: *(Дрекне)*
Кладим се у оба ока да неко насилним путем покушава да га присили на нешто нечасно, мај гад.
- МАРА: А ко то. Реци ми да му одгризем нос.
- МАТА: Онај ко за то има финансијског интереса.
- МАРА: Па да профитира на туђем детету.
- МАТА: И на мртвој мајци, ако му се укаже шанса, јер једино вјерују нам је новчана добит.
- МАРА: Кажеш, мен: експанзивна производња или рат.
- МАТА: Него шта. Фајт. Само фајт. Непоштедни фајт.
- МАРА: Е, па онда ми и наш син Јоца у алијанси или тамо неки други њему.
(Зграби оклаџију и рајнички измахне)
Знаш ли га који је скот да га жигошемо за одстрел.
- МАТА: По свему судећи да је то мој непоуздани ортак и френд Мрата, хани. У дослуху са сотоном и свим осталим мрачним силама.
- МАРА: Не губимо онда драгоцено време, мен.
(Јурне. У одласку)
Сурвајмо се свим расположивим средствима на твога бившег ортака и френда Мрату.
- Он јурне за њом. Мрак. Звук млазних авиона. Сирене и експлозије.

Светлећи титл: ОСМИ СПОТ: ВЕРИ ХОТ

У Мрајин аудио-видео комјуџерски студио проваљују Мајџа и Мара у прајњи неколико Специјалаца. Специјалци су у изолационим оделима, са шлемовима и гас маскама. Носе радио станицу, апарате за откривање радијације, бацаче њламена, свемогуће наоружање и њлус са собом воде вучјаке-џрагаче.

- МАТА: Опет је успео да умакне нашој потери.
- МАРА: Као да га неко обавештава о нашем кретању.

МАТА: Он не сме добити против нас ову трку с временом, јер у питању је бесправно и насилно присвајање огромних профита.

МАРА: Као и живот нашег сина Јоце.

МАТА: На то треба ставити акценат путем свих средстава јавног информисања, јер јавност је посебно сентиментална кад су у питању деца.

Мара вади Јоцину слику и даје једном Сџецијалцу.

МАРА: Утурите, мен, у вашу пропагандну машину слику нашег угроженог сина Јоце.

Сџецијалац узима слику.

МАТА: *(Тронућо)*
Мрато, Мрато, френду неверни, шта ми учини детету зарад пара.

Следећи даље ѿбраџ ѿаса Сџецијалци одлазе. Мара вуче Мајѿу.

МАРА: Не јадикуй сад, после за све може бити касно, потеря се наставља, хани.

Она ља одвлачи за Сџецијалцима. Траџ их све заједно води низ сџеџенице и кад они зажеде да изађу из хаусџора на улици керови их вуку на друџу сџрану ка ѿодруму наниже.

МАТА: Гле, куда нас керови вуку.

МАРА: У подземље.

МАТА: Меби мој френд Мрата има неко тајно атомско скровиште.

Преџаџање на аџомско склонџиџе с цевима за венџилацију и џрејање. Онде у једном уџлу на сџарим карџонима и новинама леже Мраџа и Меда. Прљаџи су, необријани, чуџави, у дроњцима у разваљеним циџелама. Имају џу и неких ѿрљаџих и ѿодераних ѿокривача. Седе и једу из зџужваних новина скамењене окрајке леба и џлођу већ оџлодане косџи. Пију неџиџо из музџаве флаше.

МЕДА: Било нам је суђено, тата, да из оноликог сјаја и раскоши, такоређи преко нођи, допаднемо овакве беде и пропасти.

МРАТА: Не треба губити наду, сине, јер коло сређе се окређе.

МЕДА: Ми смо сад аутсајдери, татице.

МРАТА: Можда ћемо у року од неколико минута постати опет мултимилијардери.

МЕДА: Док нас то не снађе, тато, ја би преспавао овај понижавајући период.

Склучи се и умоћи у крие, иако да се не зна дал је човек или врећа йуна ђубрећи. К њима изненада улећу Сйецијалци у йраињи Маїе и Маре. Уйере на њих јака свеїла и сва оружја. Мраїа рукама шїиїи лице од йрејакоѳ свеїла.

МАТА: Предај се, френд Мрато, узалудан ти је сваки даљи отпор, опкољен си са свих страна.

МРАТА: Чакштавише, френд Мато, твоја ми визита чини радост.
(Обраћа се Сйецијалцима)
Има ли ко цигарету.

Један Сйецијалац му да циџарейу.

МРАТА: А ватре.

Сйецијалац сукне йламен из бацача и Мраїа на йламену заїали циџарейу.

МРАТА: Тенк ју.

МАРА: Ми немамо много времена, мистер Мрато, морате сарађивати.

МРАТА: Значи, опет сам у игри.

МАРА: (Маїи)
Он врда, хани. Опали га ногом у стомак, шта чекаш, нек схвати сву озбиљност своје ситуације.

Маїа се залеїи да ѓа шуїне, али се Мраїа измакне и он се уџрува о зид и йада к'о дулек с криком, йа се с болом диже.

МАТА: (Болно)
Видиш ли на шта си ме наговорила, жено, сад имам ишчашено стопало, напрслу кључну кост, контузована ребра и плус човоругу на челу.

МАРА: Откуд сам ја могла знати да је он прва лига у ескиважи, хани.

Сйецијалци одлазе.

МАТА: И куд сад одоше ови за све мало заинтересовани специјалци.

МАРА: Каже њихов представник за штампу да имају законом загарантовану паузу за ланч и реанимацију и то осам пута за седам минута.

- МАТА: *(Бесно)*
Ал' да бар онда буде крут, а не као први пут, да гледа мртав хладан како се ја ломим.
- МАРА: И још узео да му припаљује цигарету бацачем пламена.
- МРАТА: Немојте опет ни ви тако, мис Маро. Све док ми се не докаже кривица, ја сам невин.
- МАТА: Боље ти је да одмах све признаш, френд Мрато. Узеће ти се то к'о олакшавајућа околност.
- МАРА: Уз дебелу новчану кауцију бићете пуштени да се браните са слободе.
- МРАТА: Је л' може из Парагваја?
- МАТА: Само ако не будеш одговлачио, јер у стисци смо с временом.
- МРАТА: Што ме онда не одведете у полицијску станицу да се истуширам, обријем, намиришем и седнем испред телевизора.
- МАРА: Можда вам се игра шах.
- МРАТА: Било шта, мис, само да убијем досаду.
- Склујчани Меда се ускомеиша у крџама. То Маџа с ужасом ѓледа.*
- МАТА: Мај гад, шта се оно муља на камари.
- МРАТА: Дете.
- Мара врисне.*
- МАТА: Смерао си значи да нас уцениш.
- Мара се залеџи и заѓрли склујчану камару.*
- МАРА: *(Крикне)*
Сине мој.
- Из крџа искочи избеzumљени Меда.*
- МЕДА: Молим.
- Мара ѓа џусџи и одскочи, џа сџане да вришиџи.*
- МРАТА: Зашто не смириш жену, окупиће се свет, френд Мато.

Маїа њрискочи Мари, ња сїане да је ѓрли и љуби.

- МАТА: Ти си крив, френд Мрато. Зашто си отојич споменуо дете.
- МРАТА: Зато што више немам шта да кријем.
(Показује руком на Меду)
Деда Меда је мој прерано оматорели син.
- МАРА: (Цикне)
А где је наш Јоца, мен.
- МРАТА: (Тронуїо)
Откуд ја то да знам. Зар не видите у каквом смо стању мој син и ја? Опљачкани смо и бачени у блато од рођених жена. Али нека иде лајф.
(Дохваїа флашу и њружа је Маїи)
Натегни мај френд за покој душе мога богатства и друштвеног положаја.

Маїа узме флашу и омирише је с ѓађењем.

- МАТА: Шта ти ово пијеш, мен.
- МРАТА: (Паїеїично)
Гас.
- МАРА: (Поїресено, скоро њлачно)
А шта једете, сер.
- МРАТА: Тврде скамењене крајке хлеба, оглодане кости и коломаст.

Мара зарида.

- МАТА: Што ридаш, хани?
- МАРА: (Плачно)
Како што? Знаш да не волим стори са тужним завршетком.
- МАТА: Преуранила си, хани, још причи није крај. Морамо наћи нашег синчића Јоцу.

Мара брзо брише сузе.

- МАРА: (Мраїи и Меди)
Збиља. Још има наде. Ако нам у трагању помогнете, господо, следује вам позамашна награда.

Меда њоскочи.

- МЕДА: (Весело)
Нама се опет указује шанса, деди.
- МРАТА: Колико нудите?
- МАТА: Десет процената од чисте добити, френд.
- МРАТА: Мало је по десет за мог прерано остарелог сина и мене. Он много мора дати за лифтинг.
- МАРА: Мој хазбенд је мислио десет процената за обојицу, сер.
- МРАТА: Губите време, френд, ми смо за вас скупи.
- МАТА: Даћу вам по шест на свакога, само да прекинемо ово натезање, јер време ће нам исцурети ако наставимо да се ценкамо.
- МЕДА: И плус трошкови.
- МАТА: О. К., О. К. Јесте ли сад реди?

Меда и Мрајца задовољно климају главама, ња њођу са Маром и Мајом, а из суйројног њравца им се враћају Спеецијалци с керовима.

- МАРА: Вратите се у базу, сер, на додатну обуку, овде више за вас нема посла.

Даје им знак руком да се враће и њако сви заједно одлазе с доласком мрака.

Светлећи титл: ДЕВЕТИ СПОТ: ВЕЛИКИ ФИНАНСИЈСКИ РАПОРТ

Инсерџи њојала масовне њублике са великих свејских концерџа на ојвореном њросџору миксовано с Јоцом у фраку њод рефлекџорима како њокрејџима и мимиком, односно снађом био-енерџије свира на синџи-зђлајзеру и изазива буру одушевљења њприсутних. Прејџањање на жардеробу украшену Јоциним њосџерима и морем цвећа. Меда онако чујав, необријан и њрљав, у дроњцима седи за сџолом, укуцава њодајке у њорџабл комџјуџер и сваки час диже њо неку слушалицу, јер исџред себе има њеј-шесџ њелефона.

- МЕДА: (У слушалицу)
Јес, сер. О. К., сер. Хау мач, сер?

Сѝуишѝа слушалицу, друѝи ѝелефон већ звони. Он укуцава у комѝјуѝер. Крујно бројеви на комѝјуѝеру: дванаесѝ милиона, двадесетѝ и седам, сѝѝо ѝринаесѝѝ. Из куѝаѝѝила излази у ѝењоару Мраѝѝа свеже обријан и окуѝан. Своје дроњке држи у једној руци да би их бацио у корѝу за оѝѝаѝѝке. Надаље док ѝовори, он се облачи у ново елеѝанѝно рухо.

МРАТА: Како иде, бој.

МЕДА: Фантастично, деди. Феноменално. Сви досадашњи рекорди ће бити потучени.

Телефони звоне, Меда хоће да диже слушалице али ѝа Мраѝѝа задржи.

МРАТА: Пусти, сине, ја ћу.

Меда усѝаје и на њеѝово месѝо седа Мраѝѝа.

МРАТА: Иди се ти сад среди у купатилу, после свега нам још предстоји и коктел-парти.

Меда одлази у куѝаѝѝило. Телефони звоне. Мраѝѝа диже слушалицу.

МРАТА: Хало, сер. Јес, сер. Вандерфул. Шур, сер.
(Сѝуишѝа ѝрву слушалицу и диже друѝу)
Јес, мен. Рили.

Сѝуишѝа друѝу, диже ѝрећу, чеѝврѝу, ѝеѝу, шесѝу, седму. Он све укуцава у комѝјуѝер, ѝросѝо не зна где ће ѝре. Из куѝаѝѝила излази Меда обријан, окуѝан и своје дроњке баца у корѝу за оѝѝаѝѝке, ѝа се на брзину облачи у ѝоѝѝуно ново елеѝанѝно рухо.

МЕДА: Успеваш ли да примиш све наруѝбине, тата.

МРАТА: Једва, сине.

МЕДА: Падаш на нос, татице, видим зацрвенео си се.

МРАТА: Дишем на шкрге.

МЕДА: И где смо сад.

МРАТА: Код сто једанаест билиона.

МЕДА: Устај, ја ћу те одменити, тата, претешке су то суме за твоје године.

Мраѝѝа усѝаје и усѝуѝа месѝо Меди. Меда смесѝѝа сѝѝане да укуцава у комѝјуѝер махниѝо.

- МЕДА: Морам што пре разаслати телексе концернима да утроструче производњу.
- МРАТА: Није што си мој, па да те уносим, сине, него ти си прави маркетиншки монструм.
- МЕДА: Па тако и изгледам, татице, к'о Франкештајн у поодмак-лим годинама, ал' нећу се смирити док цео свет не преплавим нашим епохалним био-енергетским синти-зглајзерима, па ћу тек после отићи на лифтинг и хавајска острва да играм са хавајкама лабамбу.
- МРАТА: Значи, бој, надах се великој заради на тој скаламерији.
- МЕДА: Добит ће нам бити већа него што смо је имали у седам задњих светских ратова заједно.
- МРАТА: Доле светски ратови, живели синти-зглајзери.
(Брзо одлази. У одласку)
Одох ја. Бај.

Рез на микс титрала масовне публице на отвореном и Јоце под рефлекторима. Финале. Делиријум. И крај концерта. Мраћа однекуд искочи под рефлекторе и зграби Јоцу у наручје. Неколико стирасних секс-бомби се сјаше око њих и ипак сви заједно у буљку несјану испод рефлектора. Масовна публика је још увек у трансу. Рез на гардеробу где к Меди улеће Мраћа с Јоцом у наручју.

МРАТА: Тријумф. Тријумф.

Меда с муком сиречава секс-бомбе да не породу у гардеробу. Оне циче и надиру. А он их зуре и задржава.

МЕДА: Плиз, гирл. Плиз. Стрпите се. Поделићемо вам позивнице за коктел-парти, па ћемо се тамо забавити. Плиз.

Он им преко глава кроз врата баца позивнице, оне циче и он на једвину јаде усје да зајвори врата и окрене кључ у брави. Мраћа тек сад синути Јоцу из наручја да сјане на сју.

ЈОЦА: Какав је биланс целог овог срања?

МЕДА: Много феноменалнији него што смо вам обећавали, сер Јоцо.

ЈОЦА: Оно зезање са мојим маторцима сте извели стручно и безболно, надам се.

- МРАТА: Професионално, сер, као што је било и речено. Симулација. Анимација. Дезинтеграција. Театрализација. Канализација.
- ЈОЦА: Претпостављам да су били довољно глупи да не укапирају да сам с вама у дилу иза њихових леђа.
- МЕДА: Ни у сну, сер. Обрадили смо их к'о малу децу.
- ЈОЦА: Онда ћемо их сад довести пред свршен чин, дајте ми везу с њима.

Мраћа брже-боље бира број, а Меда Јоци на сћо сћушћиа малу фошлељу и сћо да би имао на чему да прекрстии ноће.

- ЈОЦА: Шта је било с том везом?
- МРАТА: Биће квикли, сер. Ево звони им. Хелоу, френд Мато. Френд Мрата крај апарата. Стоп. Плиз. Стоп. Изи, френд. Шарап. Нашли смо ти сина Јоцу. Најозбиљније. Овде је. Хоће да се чује с тобом.

Мраћа даје Јоци слушалицу.

- ЈОЦА: Хелоу, деди. Јоца овде. Зашто уплашен? Од кога заробљен? Не кењај, деди. То је жвака за лудака. Ма фергедет. Фергедет, кад ти кажем, матори. Како: како? Фајн. Бикоз. Плиз. Цаст момент само.
(*Меди*)
Додајте ми тај велики финансијски рапорт да им прочитам.

Меда му брзо дода комад пайира.

- ЈОЦА: (*У слушалицу*)
Хелоу, матори. Ти и мај мадер имате сасвим пристојан проценат. Шеснаест билијарди. Можда вам је мало. Па онда немамо о чему даље да нагваждамо. Друго је менаџмент. Менаџменту припада лавовски део. Не булазни. Дођите ти и мадер свечано обучени у року од седам минута на свечани коктел-парти. Бај.
(*Баци слушалицу*)
Досадан је к'о класичан балет.

Слика лаѓано пћамни док се на крају не згусне у мрак.

Светлећи титл: ДЕСЕТИ СПОТ: ПЕНУШАВИ ВАЈПРОТ

Свечани кокџел-џарџи у банкеџи сали. Присуџи су: Јоџа, Меџа, Жаба, Маџа, Мара, Мраџа, Беџа, Фоџо-реџорџери, два Гоџиџаџа, Сџеџиџалџи, Баџилер, некоџико сџарџлеџа и келнери, сви свечано к'о за бал одевени. Келнери доносе шамџањаџ и шамџањске чаџе, џа се сви сџаџе.

ЈОЦА: Немоџте још пуџати шампањским пампурџиџима док за кратко не обавимо неке формалности око поделе плена.

Сви се ускомешаџу. Неко и џодврисне.

ЈОЦА: Меџо.

Меџа брзо џриџе.

МЕџА: Јес, сер.

ЈОЦА: Ви и ваш фадер Мрата приступите освеџењу.

Меџа џоџе и са џим Мраџа.

МЕџА: *(Обраџи се џрисуџиџима)*
Изволите за мном.

Сви у буџуку несџрџљиво и весело џоџу за џима. Тако доџу до великоџ сџола са џридесетџак џореџаних нових самсон куфера омање велиџине. Он изваџи џаџир из џеџа и џруџи џа Мраџи.

МЕџА: Хоџеш ти, деџи?

Мраџа узима џаџир.

МРАТА: Биџе ми посебна част.
(Чиџа из џаџира)

После успешне концертне промоџије епохалног био-енерџетског синџи-зглаџзера од стране нашег гениџалног концерт маџстра Јоџе.

Сви заџљесџаџу.

МРАТА: Коџи џе коначно избаџити из употребе све досаџашње конзервативне муџичке инструменте као што су клавири, виолине, фаџоти, виолон-чела, кларинети, тромбони, и све остале синџониџске скаламериџе.

Сви заџљесџаџу.

МРАТА: Приступиџемо расподеџи дивиденџи за труд и учешџе свих наших сараџника и џилових помаџача.

Зайљескају.

МАТА: (Меди)
Сад ти настави, сине.

МЕДА: Намбр уан. Мис мадер Мара.

Она му прилази, он са сѝола узме један самсон, мало га одикрине, да би присуићнима показао како је крцаић свежњевима новчаница, ња га одмах закложи и преда Мари. Она га узме. Сви зайљескају, али она не одлази.

МАРА: Зар је за мене само један.

Меда и Мраића слежу раменима. Очима јој показују на Јоцу. Погледа у Јоцу, а Јоца јој руком даје знак да се удаљи. И она намришћена и љућта се повлачи.

МЕДА: Намбр ту. Мистер тата Мата.

Сви љескају. Маића прилази, Меда са сѝола узима један самсон и предаје га Маић.

МАТА: Шта? И за мене само један ко ниједан?

Меда и Мраића слежу раменима и очима показују на Јоцу. Маића погледа на сина Јоцу, а овај му руком даје знак да се удаљи. Маића се бесно повлачи.

МАТА: (У повлачењу)
Да видим баш ко је тај делија који ће добити више од мене – његовог рођеног оца.

МЕДА: Намбр три.

Френетичан ајлауз.

МЕДА: Генијални маестро.

Френетичан ајлауз и врисак.

МЕДА: Мистер Јоца.

Врхунац славља. Мраића узима два самсона, приноси их и сѝуићта крај Јоце. Прилећу му Мара и Маића.

МАТА: А за кога је све оно ресто, сине?

ЈОЦА: Па за кога би лавовски део био ако не би за менаџера.

МАРА: Менаџер не производи, он само планира.

ЈОЦА: Добар менаџмент и маглу у добит претвара, ништа ви не знате.

Одлази од њих љезриво одмахујући рукама.

ЈОЦА: (Обраћа се свима)
Сад можемо приступити наздрављању пенушавим вајн-ротом.

Сви се сјајће и шампањац се оћвара и наздравља.

МАРА: (Мајћи)
Изирао нас је рођени син у дослуху с твојим кобајаги френдом Мратом и његовим прерано одртавелим сином Медом.

МАТА: Можда и јесте, а можда и није, видећемо још. Хајдемо онамо где се пени, жедан сам.

МЕДА: Хоћемо ли им се и ми придружити, деди, у пићу?

МРАТА: Иди ти, сине, млад си још, иако изгледаш ко корњача, ја ћу касније доћи.

Меда оде, Мрајћи љрилази Мара.

МАРА: Хелоу, дарлинг.

МРАТА: (Зачућено)
Плиз, молим.

Мара га маме својим женским дражима и облинама.

МРАТА: Молим.

МАРА: (Прошайће заносно)
Ај лав ју.

МРАТА: Ма какви.

МАРА: Ај лав ју. Ај лав ју.

МРАТА: Мај гад, па ви сте венчана жена мога френда Мате.

МАРА: Некад била, ах. Растали смо се због вас, дарлинг. Погледај.

Она му руком љоказује на Мајћу који са Жабом сћоји љред Свешћеником.

МАРА: Они се управо венчавају.

МРАТА: Значи, новац је још једанпут учинио своје.

МАРА: Не реци ми, дарлинг, да ћеш се ти наљутити због тога што сам ја резервисала и за нас свештеника.

МРАТА: *(Пренеражено)*
Молим.

МАРА: *(Оијено)*
Трећи смо по реду, а трећа је срећа.

Швенк на Сека Беку и Деда Меду њед свешћеником.

СВЕШТЕНИК: Пристајете ли ви, Деда Медо да будете супруг Секе Беке.

МЕДА: Јес, фадер.

Швенк на Јоцу око кога се ишискају секс-бомбе уз цику и исишцање ишелесних дражи.

ЈОЦА: Слатке сте, гирл.

Оне се ишрише од ишруда.

ЈОЦА: Дражесне.

Да изгину.

ЈОЦА: Ај лајк вашу веселост.

Оне се сјаише око њега.

ЈОЦА: Али пред попа не, још сам мали. Не знам ништа. Тек треба да учим.

Оне дигну руке од њега и снужде се. Јоца слеже раменима.

ЈОЦА: Па шта вам ја могу? Окрените се око себе. Има још наивних на овоме свету.

Круино Јоцу и он намигне жледаоцима дирекци у камеру. Швенк на Мраишу и Мару њед свешћеником.

СВЕШТЕНИК: Пољубите на крају своју невесту.

Музика засвира валцер и сви заиграју. После иољуица Мраиша иосрне.

МАРА: Шта ти је, дарлинг? Ниси за плес?

Пришрчи им Меда и ишриноси сшолицу Мраиши да седне.

МЕДА: Је л' ти слабо, деди.

Мрата седа и клоне.

МРАТА: *(Сањиво)*
Само ми се спава. Много сам хепи што сам добио трку с временом. У ствари, добио сам све што се може добити.

Сви се окућљају око њих и немо њосмајрају њризор. Само је један њар осћиао да и даље иџра валцер. Јоца се бесно њиска кроз радозналце и њрилази Меди.

ЈОЦА: (Љућииио)
Шта му је?

МРАТА: Чини ми се да сам успут негде између тих гомила новца
загубио живот.

Мраћиа Клоне.

МЕДА: (Тронућио)
Готов је.

ЈОЦА: (Бесно на њеџа)
Идиоте. Знаш да људи не воле приче са тужним завршетком. Смисли нешто, ако ћеш се и даље бавити у мом послу врхунским менаџментом.

Меда се на силу насмеје и искези и ухваћи за руку збуњену Мару.

МЕДА: Даме и господо.
(Ложи)
Још једно велико изненађење.
(Ложи)
Само за вас.
(Ложи)
Дозволите да вам представим своју маћеху и најбогатију
удовицу на свету.

Сви осћану неми. Меда слеже раменима. Швенк на онај усамљени њар који се криши од валцера.